

عنوان مقاله:

بررسی اصول پدافند غیر عامل در باغ سازی ایران در دوره قبل اسلام

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

پری ناز فرشاد - دانشجوی دکتری تخصصی معماری منظر، معماری، واحد بین الملل ارس، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

حسین اسمعیلی سنگری - استادیار پژوهشگاه میراث فرهنگی، پژوهشکده ابنیه و بافت های تاریخی، گروه بنا

خلاصه مقاله:

مهم ترین عامل در ایجاد رفاه مردم و احساس امنیت در فضاهای عمومی و خصوصی شهری رعایت اصول پدافند غیرعامل در طراحی ها است که راهکاری برای ارتقای سطح کیفیت زندگی در جوامع است و امکان ویژه ای را برای نجات جان افراد جامعه به هنگام بروز خطر ایجاد می کند و باعث بهبود عملکرد سیستم و کاهش آسیب پذیری و ارتقای سطح ایمنی جامعه می شود. با توجه به پیشرفت جوامع امروزی و افزایش عوامل تهدیدآمیز در جوامع بشری که موجب کاهش حس امنیت و ایمنی و ایجاد خطرات جانی و مالی برای شهروندان و جوامع می گردد. در راستای پیشگیری و مقابله با این تهدیدات و خطرات رعایت اصول پدافند غیر عامل در طراحی شهری و معماری امری ضروری است. پایداری زیست محیطی و اکولوژیکی، پایداری اقتصادی، پایداری اجتماعی، پایداری در مصرف انرژی و... می تواند جزو اهداف پدافند غیر عامل در راستای ایجاد امنیت و ارتقای سطح سلامت و کیفیت جوامع امروزی به حساب آید. همچنین الگوی کهن باغ ایرانی از دوران باستان تا کنون الگوی مناسب طراحی همساز با طبیعت در حال رعایت اصول معماری پایدار بوده است. هدف از این مطالعه، بررسی تطبیقی باغسازی ایرانی بر اساس رویکرد اصول پایداری در پدافند غیر عامل است. این پژوهش با این تحقیق از نوع بنیادی - کاربردی با روش توصیفی - تحلیلی است و به دنبال بررسی تطبیقی اصول پدافند غیر عامل و مطابقت آن در طراحی کالبدی باغ سازی ایرانی در دوره قبل از اسلام است.

کلمات کلیدی:

باغ سازی ایرانی، قبل از اسلام، پدافند غیر عامل، اصول پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961333>

